

се разгнѣвилъ и ядосано взелъ да доказва, че наистина въ тази страна нѣкога сж живѣли разни племена, като скити и варвари, но въ древность, т. е. много вѣкове прѣди Христа, населението на тази частъ на полуострова било грѣцко отъ елински произходъ (трако-елини), така щото основниятъ елементъ всѣкога е билъ елинскитъ, и за доказателство на твърдението си взелъ да привежда цитати отъ Херодота, Тукидита, Полибия и Страбона. Ученикътъ почитателно заблѣлжилъ че той никога не е мислилъ да оспорва авторитета на Херодота и другитѣ писатели, приведени отъ учителя, но все пакъ не може да допусне, че той е елининъ, когато нито родителитѣ му, нито дѣдитѣ му, нито прадѣдитѣ му, нито съсѣдитѣ му знаятъ думица отъ този елински езикъ. Доводътъ билъ несъкрушимъ. Както е извѣстно, много години по-послѣ, за да омаловажатъ значението на тоя доводъ, грѣцитѣ измислиха панелинската теория за *българогласнитѣ* елини („ѣллинесъ вулгарофони“). Впрочемъ, тия стълкновения не попрѣчили на учителя да оцѣни по достоинство способноститѣ на своя ученикъ: още прѣзъ втората година на своето учителствуване той поканилъ Панайота за свой помощникъ въ по-младия класъ.

По-извѣстни отъ съученицитѣ на Панайотъ Минковъ при Цукалата сж: *Даскалъ Яни Сотировъ*, който завършилъ образованието си въ Атина, дългогодишенъ учителъ въ Сливенъ и пѣвецъ (псалтъ) при черквата Свети Димитъръ, *Даскалъ Стефанъ Апостоловъ Хаджи Кондовъ*, частенъ учителъ въ Сливенъ, *Димитъръ П. Чинтуловъ*, братъ на поета Добри П. Чинтуловъ, *Антонъ Я. Икономовъ*, синъ на учителя попъ Янко и самъ той учителъ въ основнитѣ училища.

Прѣзъ 1841 г. Панайотъ Минковъ ималъ щастливия случай да продѣлжи образованието си при своя знаменитъ съгражданинъ Иванъ Добровски, който току-що билъ се завърналъ въ родния си градъ отъ своитѣ дълги странствования и се установилъ за извѣстно врѣме като учителъ въ Сливенъ. Иванъ Добровски билъ високообразованъ човѣкъ и единъ отъ най-способнитѣ учители, които нѣкога сж прѣподавали въ Сливенъ. За жалость, по причина на подвижния си характеръ, той не можалъ за дълго врѣме да се установи на едно мѣсто и наскоро заминалъ за Цариградъ. Панайотъ билъ единъ отъ първитѣ му ученици и съ успѣхъ училъ при него математика и словесность.

Сериозно подготвенъ въ училището и живота за обществена дѣйность, Панайотъ Минковъ рано привлѣкалъ на себе си вниманието на своитѣ съграждани, като мжжъ достоенъ да поеме въ ржцѣтѣ си ржководенето на общинскитѣ работи, и дѣйствително още около 1850 г. той застаналъ начело на Сливенската черковна община и въ продѣлжение на четвъртъ вѣкъ съ тактъ и